

NGUYỄN ĐÌNH QUANG

HÁT GIẢI TỘI ĐÀ LẠT

(Đêm mừng 6 Tháng Canh Thìn, 2010 ở Đà Lạt)

Nguyễn Quang Tuyển

Nguyễn Đình Quang hát tại 33 Phạm Ngọc Thạch Đà Lạt

Bây giờ thì thân xác mang tên chàng nhạc sĩ tài hoa của xứ sở sương mù không còn nữa. “Cái thân xác ấy” nó đã đi đâu? Nay nó đi về đâu? Trong lòng tôi - quỳ quỳ ng tay vào hồ không chng thấy cái xác thân ấy- mà mình thì thấy như “sổ sổ” ra đó, vẫn như còn nóng hổi, vẫn như còn nấp cội ng o ngh của ng i bên thân thng Nguyễn Đình Quang ôm cây guitar thùng, mọt nhm lồi, nhã tng t:” Về đây nhé ...h n nh còn đang quanh qu t ngoài sân đi...t i ngày chia cách, chim về núi sâu, ta về cõi s u ...”

L n cu i quay về Đà Lạt, là kho ng th i gian dài tr c và sau Tết Canh D n năm 2010, Quang đã cùng gia đình ,các con làm mọt chuyến vi n du t B c Chí Nam đ t n c, nh có mọt d báo “đi đ vnh bi t thân thng”. Sau khi ng i về yêu quý Minh - Thông mọt, chuyến v này Quang mu n mọt l n đ a các con về n i k t chúng v i đ i s ng quê h ng. Quang mu n mu n l ng du kh p m i mi n đ t n c v i mọt qu tim đ p r i r c, đ p l ung bùng, đ n đầu cũng v i tâm tr ng vi ng thăm và vnh bi t: v a háo h c, v a u bu n .

Và t t y (2010) Quang ăn Tết ở Đà Lạt, Quang lang thang v i tôi m i n i đ “ch m lòng mình” và nâng niu “t ng k ni m” nh mọt d báo. Chúng tôi nh nh ng ngày tháng tr tu i c a năm I năm II Khoá đ u Tr ng Chính Tr Kinh Doanh, chúng tôi đi gi a Đà Lạt mà “không th y ph , không th y nhà”... ch th y con tim ngày y, ch th y m y b bánh mình baguette Vĩnh Ch n, c b n ng i tr c r p hát Hòa- Bình nhai rôm r p c i nói rôm r v i bao m c t ng lai...

Có hai ông già l m c m tu i c n 70, ng ng ngác ngác tr c bao thay đ i c a Dalat hôm nay, ng i đây mà nh nh ng ng i b n cũ ngày y nay đâu? Các b n tôi i: đầu r i Tr n - Đ i, Nguyễn- L p- Chí, Lê- Kim- L i, Tr ng- duy- Hào, Nguyễn- Kh i... Đầu r i La- Vang, Th ch-Trúc, Kim- Lan, Phùng- Bích- S n, Thiên- Th , Ngọc -S ng, Mai-kim-Đĩnh... c nh c đ n t ng ng i là nh v òa ra bi t bao là k ni m, nh th y đáng đ p t ng ngu i đi qua ph x a...

Nh cu n phim cũ đ t khúc, ch p n i... có hai ông già “ mọt lão không v y cũng đ hoe “

quanh quẩn một góc phố Đà Lạt buổi chiều đông ế? Có ai biết gì đâu? Có ai biết gì không? Sóng gió của biển cả đâu có làm bằng sóng gió cảm nín xót xa trong lòng một con người dạt dạt bên bờ hồ đá biết không!!

Tôi không nghĩ Nguyễn Đình Quang là một nghệ sĩ lớn trong nền âm nhạc nước nhà, và cũng không phải Quang quá tài hoa để chúng ta xem như một thiên tài, một nghệ sĩ lớn. Nguyễn Đình Quang không muốn là nghệ sĩ, và với chúng ta Quang lớn hơn và sâu sắc hơn nghệ sĩ.

Với Đà Lạt, Nguyễn Đình Quang là người của Đà Lạt, là số phận thuở này của Đà Lạt. Anh sống và trưởng thành ở Đà Lạt từ thời trung học, đến đời học sinh, gần bố với người yêu là anh hôm nay cũng là người của Đà Lạt... tất cả là của Đà Lạt, và âm nhạc của anh cũng là số phận mang tính Đà Lạt. Tôi không muốn nói đến toàn bộ đời sống của anh, sinh hoạt văn nghệ của anh và bạn bè có thể tách rời khỏi Đà Lạt. Thành phố này, môi trường sống này, là nơi chốn để có Nguyễn Đình Quang, như là Quang hôm nay.

Với bạn bè đời này người của anh ở Đà Lạt như Hoàng-Kim-Châu, Đình-Gia-Lập, Trần-Trần-Thị, Hoàng-Thái-Lĩnh, Nguyễn-Quang-Văn, Phan-Quang-Oanh... cùng với Quang là một tập thể gần gũi. Họ tạo nên sự nghiệp âm nhạc, họ cùng vui chơi và tình cảm của họ với nhau là chỗ dựa vững chắc cho anh khi những biến cố của xã hội và đời sống; những hiểm họa, tai nạn rình rập. Nguyễn Đình Quang và bạn bè vượt lên tất cả, bay cao hơn, bay gần lòng người hơn, gần bạn bè hơn. Anh và bạn bè vẫn là người của Đà Lạt, thấm đẫm tâm hồn Đà Lạt, nên Đà Lạt luôn luôn là chỗ dựa vững chắc của anh sau những nhọc nhằn, mỏi mệt.

Tôi đưa Quang đến thăm trường trung học Trần-Hoàng-Đào, nơi đây 50 năm xưa chúng tôi cùng người học một mái trường; nơi số đã đổi thay nhiều. Người ta không muốn và không cho phép gì một chút gì của quá khứ, làm như rằng người ta quên hết và có một mà chúng ta quên gì của quá khứ. Cũng rằng thông cũ, cũng lối đi xưa, cũng gò đồi cao thấp, những "ngõ cũ lâu đài" giữa đây tẻ tẻ trong cảm nín, yên lặng đến như người. Đâu rồi những thơ xưa? Cô giáo cũ? Bạn bè ngày nào? Quang ngẫm nghĩ "sóng sau xô sóng trước, bãi biển xô sóng đầu.. của Tuy có cái gì ba chữ THD bên bờ hàng rào, cũng chỉ là một chút lay lắt khói sương". Nhưng, thời cũng chỉ là một chút lay lắt khói sương, giữa trời hoang vắng bằng bờ cõi hoàng hôn của Đà Lạt.

Chợt xót xa như câu "Lạc hà dục cô lộ phi", tuổi già ru trong cô đơn giữa bao la, bằng bờ cõi sương chiều, ráng đỏ Đà Lạt sao mà nó giống hình như cánh chim nhún nhún nơi thềm bay vô cùng...

Tôi cùng Quang vào thăm khu vườn “Đà Lạt xưa” của tôi, tôi gom góp công sức đã 25 năm qua- nay tôi trồng đủ các loài cây “Đà Lạt ngày xưa” như mimosa, violet, anh đào, phù dung, pensee, tím Huế, tầm xuân, thiên lý, tía tô... Quang nhớ lòng đi trồng các hàng sọc ngày xưa này. Tất này như nhũ, các vườn tôi, hoa anh đào Dalat rực rỡ, màu hồng chập chờn dưới mặt trời cau mây trong gió nhẹ. Nhớ tôi thân của tôi và Quang là nhà văn Lê Thiệp ở Mỹ gọi cho tôi hơn hai trăm gốc anh đào Nhật ở Washington, tôi cho Quang thấy hàng cây chăm bón kỹ mà lớp bụi hoa như đám ong ruồi, lông tơ mịn mịn mà chong chong. Hoa búp cũng khô héo dần, chong chong như hoa. Quang cười “Củ và thối Thiệp thối là gây thối. Khí hậu Đà Lạt làm sao để giữ tốt nhất cho anh đào giống Mỹ sau mùa đông tuyết như ở Washington” Cây vườn tốt, lá vẫn xanh mà sao hoa cũng rụng, héo hắt, chong chong mặt trời cười “đào hòa y củu tiêu đông phong”? Tôi vẫn tin sẽ có lúc những cây anh đào xưa này sẽ quen dần và nở đầy hoa dưới mây trời Đà Lạt.

Trước khi Quang từ giã Đà Lạt, từ giã những người thân đi lên đường, Quang tôi chốc mặt đêm Quang hát những bài nhạc sáng tác sau này, sau năm 1995. Đã hơn 50 năm, đã hơn nửa đời người, tôi nghe lời bài hát, bài tôi trầm buồn như lời những đơn đong đã đi, những bài đã hát... nói như một dòng nước chảy xuôi, đơn sau của một thời du ca rực rỡ.

Đêm này mừng 6 Tết, ngày 19/02/2011, tôi nghe Quang hát và sau đó Quang rời Dalat và ra đi vĩnh viễn ngày 27/03/2011 tại Hoa-Kh. Đêm này, đứa con Dalat hát lời vĩnh biệt Dalat, miền đất thơ mộng yêu như của chàng.

Chàng người ngoài nhà ở Dalat sẽ về đây nhé và cũng từ đó chàng : “..con thuyên viên những cũng về lên đường”

Đêm nhớ này Quang lấy tên là “Về đây nhé”, Quang mua một số vườn Đà Lạt sáng như ngày cuối đời. Quang thì thả nhìn từng gốc cây, nhìn các của ngày xưa, Quang chốc mặt đêm búp đi trồng nhà 33 Camette, xuống căn nhà em Vinh mời cho xây lại, đó là nơi căn gác gỗ tôi tiếp anh em du ca ngày nào. Tôi còn nhớ năm 1967, Quang mời tôi và Trần-Trần-Thị đến mua một buổi thi luận nhóm của khóa I trường Quên Trần Kinh Doanh, trong đó có Minh-Thông và Quang sau này, là một thành viên trong nhóm. Căn gác gỗ góc vườn, tách hẳn sinh hoạt của ông bà C thân sinh Quang, đó là cái nôi ru cho chàng nghệ sĩ tài hoa trở thành.

Đêm này, trăng non trời cao và tối.. vài ngôi sao thưa xanh xao như chớp trên đỉnh núi Bà

nhớ thớ n thớ c cho giớ c cô liêu. Tôi đi chớ m chớ m trên con đờ đờ ng vớ ng đờ n nhà Quang, trên đờ i nhà thớ Domaine de Marie lớ ng lớ ng nghe các ngớ sao trớ mình – tôi thích cây thông nhớ chiớ c dù trớ c cớ ng nhà Quang. Có lớ đã hớ n trăm năm cây thông sớ n sù i vớ n đờ ng đớ nhìn lớ p lớ p phớ hớ ng .

Mùng sáu Tờ t, trớ i Đà Lạt giá lớ nh, góc trớ i phía Cam Ly mớ t mớ nh lớ i liớ m xanh xao, hao gớ y trong gió vun vút . Nguyễn Đình Quang ngớ i lớ ng lớ , cùng bớ n bè trên sàn gớ . Có vớ chớ ng Hoàng Thái Lĩnh – Chi Minh. Có vớ chớ ng Đoàn Chim và con cháu, có vớ chớ ng gia chớ Nguyễn Đình Vinh và vớ Phớ m- thớ - Sen cùng hai con trai Vinh là Hiớ n và Đờ ; Có các bớ n trớ chớ i guitare classique, bớ n cớ a Vinh là :Phớ m Hớ i , Tuớ n ,Thi ..và Hoàng Lâm ...gớ n hai chớ c ngớ i vớ quanh nhau trên sàn gác gớ ...

Gác xớ p gớ tuyớ nh toàng ngày xớ a nay đờ đờ c em Quang xây đờ ng thành mớ t ngớ nhà gớ , lát sàn gớ , đờ p mớ m cúng và nớ n nớ nét xớ a. Chúng tôi cùng Quang ngớ i trên sàn gớ đờ tớ ng gác, ngoài khung cớ a kính là thành phớ Đà Lạt đờ i lung lũng Phan Đình Phùng lao xao ánh đèn, bên kia triớ n đờ i, chùa Linh- Sớ n trang nghiêm trớ m tớ . Mớ i ngớ i nói thớ t khớ , nhớ nghe cớ tiớ ng đờ p cớ a nhớ p tim, nhớ nghe cớ mớ t thớ i rớ n rã đờ y sớ c sớ ng cớ a thuớ du ca đờ đờ c đờ i đờ i vớ đờ m chiêu trớ m lớ ng cớ a Quang.

Quang ngớ i yên mớ t góc trong vòng tròn cớ a bớ n bè, thân hớ u. Tiớ ng guitare cớ đờ n cớ a Tuớ n, Thi nhớ khúc ...Phan Hớ i khớ i đờ u vớ i tiớ ng đàn tinh khôi bài “Ly champagne ngớ t ngào” do chính Hớ i sáng tác.

Lâu lớ m tôi mớ i thớ y mớ t hình lớ nh Dalat rớ t xớ a quay vớ . Đà Lạt rớ t xớ a và rớ t mong manh đã vớ tan lâu rớ i, nay tôi mớ i gớ p lớ i không có chút đờ u đờ ng, không có chút đờ ào khoe mớ , không có ngớ i khác, không làm bớ hớ hớ ng suy tớ trong khi mớ t đờ nh lớ i các tính toán bon chen... cớ i bớ mớ i thớ y phớ c mớ i khoác vào trong vài chớ c năm qua, giớ đây, nớ i này, trớ c nhớ ng ngớ i bớ n trớ Đà Lạt, tôi đã gớ p lớ i Đà Lạt ngày nào. Tôi còn nhớ khung cớ nh thớ này Đà Lạt ngày xớ a: mớ t đờ m giá buớ t trớ c sớ n phòng trớ cớ a Trớ ng-duy-Hào, bên cớ nh đờ ng lớ a nho nhớ , gớ n ba mớ i sinh viên trớ chúng tôi vớ quanh Phám- Duy, Đờ - Long- Vân và thớ y Lý-Chánh -Trung đờ nghe Phớ m- Duy vớ a đờ n guitare, vớ a hát Tâm Ca. Cũng khung cớ nh thớ này, chúng tôi ngớ i vớ quanh Trớ nh Công Sớ n đờ nhà sớ 7 Trớ n- Bình- Trớ ng, nhà Chớ Thanh-Sâm hoớ c đờ Dòng Chúa Cớ u Thớ đờ nghe nhớ ng bớ n nhớ c mớ i sáng tác cớ a Trớ nh- Công- Sớ n... Bớ t bao lớ n, bớ t bao nớ i, khi thì đờ Sớ n cù, khi đờ trớ i thanh niên thiớ n chí, khi đờ ĐámPao, lúc đờ Suớ i Thông A... đờ t cớ chớ t nhớ gớ n gớ i. Giớ đây không còn ngớ i nào, không còn ai, không còn công danh sớ nghiớ p, chớ còn tiớ ng đờ n, đờ ng giớ t , đờ ng giớ t rớt vào thân phớ n con ngớ i...lúc này ,sau bao năm thắng bớ ng chấ i tớ i tớ trên đờ đờ ng đờ i. Trớ vớ vớ i Dalat, trớ vớ nghe tiớ ng guitare thùng rớ i rớ ng trong đờ m vớ ng sao mà thanh thoát và êm đờ m đờ n

vợ y!

Đã lâu lắm rồi, tôi mới được nghe lời- đúng là tiếng guitar âm thanh rồi xuống khoen yên-ng nghiêm cẩn. Âm thanh, âm nhạc ở Đà Lạt, nghe khác hẳn ở nơi, hình như không gian tình khi t xen lẫn với môi trường tĩnh lặng không có những tiếng ồn ào chen, tiếng guitar, tiếng guitar, như ra thánh thoát như non tình t, như sự gì bày ch m rãi , cho đến khi đã ngừng mà cũng phòng với những tiếng im, như ch t l m... như có tiếng gió thổi qua khe cửa sổ, như có tiếng va chạm r t kh c a m t bàn tay đang kh n m m t bàn tay...

Nguyễn Đình Quang, ôm đàn ngồi trên ghế cao kh khàng tâm sự : "Có lẽ bạn bè quanh tôi hỏi về y ch NDQ đi qua x ng i bao năm có còn tiếp tục sự nghiệp ca hát... Tôi 75 đến 95 , hơn 20 năm quần quần áo cũ, lu bu làm báo, quần quần ki m s ng... Năm 95 lên đầu tiên nhận lời mời qua Úc hát lời những bài nhạc xưa Tr m Ca, Du ca.Hơn 20 năm đã qua đi, lên đầu tiên tôi trình bày một đêm nhạc với hơn 800 thính giả, một đêm thành công ngoài dự liệu.Chuyến đi y tôi đi hát cả 3 bang ở Úc, đến thành công. Sau đó các năm 99-2000-2001, tôi đi Úc, Âu Châu, M ... với hát du-ca, và với những thính giả trở đón nghe . Năm 2003 , tôi một lần nữa qua Úc, thấy mình với hát những bài du ca cũ thì quê quá, nên tôi sáng tác một số bài mới . Tôi y đến nay, tôi đi khắp nơi, trên cả 14 tiểu bang của M , hát cả du-ca cũ và các sáng tác mới trên 60 buổi trình diễn. Với chỉ 1 mình với 1 cây guitar ôm cả đêm trình diễn... Mình thấy hỏi về y mình đã già chưa? và tôi nghĩ mình với chưa già... ...Hôm nay ,tôi thấy sự hát mới y bài. Tôi hát, trước tiên bài về đây nhé. Tôi c m tr về đây ,về Dalat, về trái tim của mình, về mà không ai ngăn cản, không ai ra lệnh phải đi ch khác ... "

Quang cúi đầu trên cung đàn, một nh m – y hát hình như ngày xưa – miêng như cũ và giọng chùng xuống và cao vút lên với ca-t "về đây nhé !!"... tôi thấy nghe lời người n cũ n cũ , lời rú lên của từ-trong một b l c hoang sự ... xin đừng trở lại cho mang lại đến nhân gian...

"Về đây nhé, người em phong ba, đã quên ân tình xưa
Về đây nhé, trăng sao khuya quen một mái nhà
Những ngày thao thức ,đêm n i mong ch ,
Thấy lòng nô n c nh s p sang b
Hơn còn như quanh quần ngoài sân đi, c n m ng cũ
.....
Về đây nhé, thềm nghe tiếng chân, b c êm như n hôn
Về đây nhé, con thuyền với n d ng cũng về a lên đến ng
...về đây ta nuôi tiếp m ng xưa, một ch n nào ..."

Quang búng mạnh 6 dây đàn,một ngừng lên, nét gãy khúc như một b c t ng đến

r. Không gian khán phòng nh. chúng xu. ng, dù m. t. ti. ng v. tay hay l. i. khen ng. i. đ. u. d. th. a. Tôi c. m. th. y. nh. Dalat ph. xu. ng. ô. m. ch. m. đ. o. i. vai. g. y. c. a. Quang. M. nh. đ. t. nào. t. kh. c. nh. ng. đ. a. con. l. u. l. c. n. i. xa. tr. v. ; m. nh. đ. t. nào. không. dung. ch. a. h. t. ngàn. v. n. kh. đ. au, oan. khiên, c. a. các. con. mình. l. u. l. c. t. x. ? H. y. v. đ. i, v. đ. y. nh. :” D. u. s. m. h. ng. phai, d. u. chi. u. xanh. úa, c. hoan. ca...”

Nhìn Quang nh. g. c. xu. ng. sau. bài. hát. v. i. c. m. xúc. mãnh. li. t, tôi. ái. ng. i. cho. con. tim. c. a. b. n. mình!!

Quang xa Dalat, Quang da đi. t. nh. thành. ph. này, thành. ph. có. b. n. bè, có. quá. kh. , có. ng. i. mình. yêu. ... nó. là. nôi, là. t. lót, là. h. ng. s. a. c. a. m. t. th. i. trai. tr. . N. u. b. n. nh. c. v. đ. y. nh. nh. m. t. l. i. c. h. n, thì. “Tình. tôi. con. đ. c. nh. “ m. i. chính. là. tình. c. m. tha. thi. t. g. n. bó. v. i. Dalat. Nh. ng. ai. s. ng. Dalat, yêu. thành. ph. này. thì. s. th. y. nh. nh. ng. đôi. bàn. tay. qu. n. quýt. c. a. các. đôi. tình. nhân. th. nào. thì. nh. ng. con. đ. c. nh. qu. n. quýt. v. i. ng. i. yêu. Dalat. th. y. Dalat. là. m. t. không. gian. xanh. k. t. n. i. b. i. bao. con. đ. c. nh., v. i. m. i. ng. i, m. i. con. đ. c. là. m. t. s. -thi. tình. c. m. c. a. riêng. mình. T. ng. phi. n. đá. lát. đ. ng, t. ng. m. ng. rêu. xanh. trên. con. đ. c. nh. là. c. bao. k. ni. m, bao. vui. bu. n. ... Anh. ph. i. yêu. ng. i. yêu. anh. đ. n. th. nào. m. i. c. m. đ. c. n. i. u. -s. u. c. a. nàng. tho. ng. g. n. trong. m. t. ánh. nhìn. xa. x. m. ... Anh. ph. i. yêu, ph. i. nh. Dalat. đ. n. da. đi. t. th. nào, đ. mà. anh. nh. v. Dalat. là. anh. nh. “Tình. tôi. con. đ. c. nh. “. Nghe. b. n. nh. c. này. c. a. Quang, tôi. càng. th. y. b. n. tôi. yêu. Dalat. bi. t. bao. M. i. con. đ. c. gói. bao. c. m., bao. yêu. th. ng, bao. bu. n. v. ng. trong. bao. m. i. tình. ng. y. th., kh. kh. o. ngày. m. i. l. n...

Quang nói :” Năm 2006 tôi vi. t. bài. “Tình. tôi. con. đ. c. nh. “ dành. cho. thành. ph. thân. th. ng. Dalat. c. a. tôi. Nh. quá. Dalat. c. a. tôi, b. i. :” Nay. tôi. r. t. xa. m. t. con. đ. ng. “... Nói. đ. n. đ. y, tôi. th. y. nh. Quang. nhìn. Vinh, c. u. em. trai. bé. nh. c. a. mình. ngày. nào. mình. v. n. đ. t. tay. đi. qua. t. ng. con. đ. c. nh. ; nh. Quang. nhìn. ra. ngoài. c. a. s., ngoài. tr. i. đ. em. hun. hút. gió. tê. bu. t, trên. khung. tr. i. đ. y. sao. nh. th. y. Minh-Thông. đang. l. ng. nghe. tình. anh: “Em. b. c. c. nh. thôi. có. chi. mà. m. l., m. a. mãi. tình. i. tim. tôi. nhóm. l. a. th. t. r. i.”

Tôi. nghe. Quang. hát. t. ng. l. i. ... và. tr. c. m. t. tôi. là. nh. ng. con. đ. c, là. th. i. trai. tr. ph. n. i:

"N. i. tôi. r. t. g. n. m. t. con. đ. ng
Con. đ. c. nh. đ. m. mình. gi. a. mù. s. ng
Thành. ph. âm. u. nhìn. con. đ. c. đ. ng
Nhà. cũ. vây. quanh. t. ng. v. i. n. t. r. n
Khung. c. a. l. u. cao. có. em. ánh. đèn. sáng
Con. đ. c. nh. thích. tôi. ng. i. đ. ng. ch.
Trông. ng. y. đ. i. gi. a. chi. u. n. ng, chi. u. m. a

.....

Hàng xóm chung quanh nhìn tôi cười
Con đố c nhìn tôi, bạn c đi bạn ng viết thơ
Nay tôi viết xa mặt con đố c ng."

Vào hai bạn nhớ trên, vào đêm giã biệt này, Quang đã nói hết lòng mình vào Đà Lạt. Tôi thấy nhớ Quang buồn hơn vui, dù bạn c vẫn luôn không tắt trên môi, tôi sâu thẳm tôi nhớ thấy Đà Lạt đang run run theo giã Quang.

Đêm này Quang hát bạn bài, trong nội dung bài viết này tôi chỉ trích dẫn hai bài vào Đà Lạt, Quang hát nhiều cảm xúc nên có vài mặt; xen giữa Quang là sự góp mặt của các cây guitarist trên bạn của Nguyễn Đình Vinh, em Quang. Vinh nhớ chị Anh, có trình bày các bài do mình sáng tác. Bạn nhớ c "N" của Vinh là mặt bạn nhớ c xuất sắc (Vinh phải theo Cao-Bá-Hàng)

Nhà khuya tôi theo giã Quang và đêm ca nhạc, lên xe vào Saigon để sáng mai đi làm. Mặt trời non đã khuất núi, bầu trời xanh và cao thăm thẳm đêm yên lặng sao, Quang đưa tôi đến bạn c thẳm nhà, cây anh-đào cảm nh cảm ng hàng xóm vào còn lác đác vài cánh hoa tím tái. Đó là giây phút cuối cùng tôi vĩnh biệt Quang, hai chúng tôi vào ng có lúc còn gặp nhau.

Quang luôn nhớ c mặt có ngày sự trở vào, có ngày sự vào Đà Lạt. Sự ôm mặt nhớ t này đến trong nhớ c mặt yêu thẳm ng, sự nhớ mãi, nhớ mãi tan rã ra, để trở thành cảm xanh, thành hoa đỏ. Thành phố tái tê nhớ c của bạn này. Quang là người của bạn bè, của xã hội, Quang muốn vào Đà Lạt để ng t ng nhớ c m ch t trong vòng tay thân h u, trong vòng nguy t qu lung linh của niềm, của tình yêu và đã yêu th t đến say. Quang mong nhớ c trở vào trên theo con đố c nh, để tay của em theo đi nhớ ngày nào...

Quang muốn để bao vinh quang, danh tiếng, gán cho mình vào mặt góc và đó chính thị gian sự tìm gọi để chỉ còn giã nhớ nh ng giá trị gì mà thị gian không gọi nhớ m đố c. Quang muốn mình thên thang, trên trời vào mặt qu tim ngây ng t yêu thẳm ng đi trở vào Đà Lạt, trở vào thánh của của tình trai trở ngày nào. Xin đi nhớ t đ u, không đi vào vào sau! Đà Lạt ơi, Nguyễn Đình Quang muốn "vây đây nhé" mà nào có vào tôi đố c gi c m cuối đời, Quang muốn "Vây đây nhé" mà qu tim mong manh của chàng đã ng ng để p mặt rồi !!. Trước khi Quang có thể vào úp mặt khóc nhớ của bao gi đố c khóc; vì có hình phúc nào hơn là tan hòa theo ng t bào sự ng của mình trên mặt nhớ t Đà Lạt mà mình yêu thẳm ng.

"V đây nhé" là một lời hứa, là một cuộc đi của Quang về Đà Lạt. Biết đâu Quang đã về? vì trên buổi tối thăm th, Đà Lạt đã có thêm một vì sao nhỏ, xanh xao như ánh nắng th m kêu: "Đalat ơi tôi đã về". Biết đâu đây c? Có lẽ nào một người yêu Dalat như Quang mà bỗng dng một hút, tan biến trong vô cùng thăm th m mà chỉ ng có một dấu hiệu nào tr về? Quang đã hứa về Đà Lạt "V đây nhé", nên Quang đã và sẽ tr về dù chỉ là một dấu hiệu hi n linh: chút ánh sáng của một vì sao xa xăm trên lòng chng tr i đêm Dalat ...

Nguyễn Quang Tuy
(15/05/2011)

